

Onderzoek heeft aangetoond dat mannen weinig beroep doen op therapeuten wanneer ze psychische problemen zoals depressie, stress, ... hebben. Vrouwen vinden het veel gemakkelijker om over emoties en gevoelens met hulpverleners te praten. Wanneer het gaat om seksuele en relationele problemen ligt dat nog moeilijker.

Gerard Gielen
Pedagoog/seksuoloog
Coördinator aan UC Leuven Limburg (KHLim)

“Mannen willen met mannen over seksproblemen praten”

OPINIE

HBVL

Vooraf bij typisch mannelijke seksuele problemen zoals erectiestoornissen, te vroege ejaculatie, geen of te veel zin in seks, (internet)pornoverslaving, moeilijk bedwingbare seksuele fantasieën, pedofilie, BDSM-wensen, naar een parenclub willen, enz. stapte een man niet zo gemakkelijk naar een vrouwelijke hulpverlener. Naast het emotioneel meer gesloten zijn van mannen voor gesprekstherapie, is de enorme verrouwelijking van de hulpverlening voor velen een hoge drempel. Hoewel er wel mannelijke psychologen en seksuologen zijn, is er een groot onevenwicht. Nog geen 10% van de seksuologische hulpverleners is momenteel een man.

Dat wil niet zeggen dat vrouwen niet neutraal én professioneel met dit soort dingen kunnen omgaan. Veelal is het een perceptie van mannen dat ze over hun seksuele problemen liever met een man willen praten. Er zijn ook mannen die zich juist beter voelen bij vrouwelijke therapeuten. Maar de mogelijkheden voor mannen die professioneel met een man over seks en relaties willen praten, zijn beperkt. Sommige mannen denken, ten onrechte overigens, dat vrouwelijke hulpverleners bij relatietherapie voor de vrouwelijke partner partij

zullen kiezen. Of ze voelen zich te verlegen om over ‘mannenzaken’ met een vrouw te praten. Bij seksuele misdrijven zoals verkrachting of pedofilie kunnen daders vaak bij vrouwelijke therapeuten terecht. Mannelijke daders voelen zich dan soms onbegrepen omdat de therapeut een vrouw is. Binnen sommige culturen is het *not done* om als man over problemen omtrent seks of relaties te praten met een vrouw.

Ook inzake seks-educatie zijn er problemen. De meeste leerkrachten zijn vrouwen en door een gebrek aan mannelijke rolmodellen op school is ook de seksuele opvoeding erg vrouwelijk gekleurd. Seksuele voorlichting wordt gegeven vanuit het vrouwelijke standpunt van zwangerschapvoorkomen, menstruatie, gevlachtsnecten, seksueel geweld op meisjes. ... Dat seks ook fijn en lustvol kan zijn voor jongens, komt amper aan

bod. Moeders bereiden hun puberolochters thuis voor op seks en relaties, maar dat vaders met hun opgroeiende zonen over seks praten, gebeurt zelden. Als jongens op school dan ook nog de mannelijke kant van seksmissen, is dat niet goed voor een gezonde seksuele ontwikkeling.

Ook in de media worden stevast vrouwelijke seksuologen opgevoerd. De voornaamste reden is dat er momenteel bijzonder weinig mannen studeren in seksuologische hulpverlening. In Vlaanderen zijn er drie instituten waar men seksuologie kan studeren. Zowel in de opleiding van Leuven, Gent als Diepenbeek waren er de afgelopen jaren minder dan 10% mannelijke studenten. In deze tijden van toenemend seksueel grensoverschrijdend gedrag en vele hulpverleningsvragen inzake relationele en seksuele problemen, echtscheidingen, seks bij mensen met een handicap, bij ziekte, bij ouderen, enz. blijft de vraag naar zowel mannelijke als vrouwelijke seksuologische hulpverleners groot, maar er is momenteel toch een grote nood aan mannelijke kandidaten.

CANARY PETE

→ www.khlim.be/gespr/graafstathuiso/
Lector seksuologie